

شانس پایداری ماندن برجام بیش از ۵۰ درصد است

صفحه ۲

سه‌شنبه ۱۱ مهر ۱۳۹۶ ■ ۱۲ محرم ۱۴۳۹ ■ ۱۳ اکتبر ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۲۷۱ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

■ ۱۱۷۸ سال و ۲۹۹ روز گذشت

شهادت ۷ رزمنده حزب‌الله در سوریه توسط آمریکا

صفحه ۱۵

شهادت مظلومانه ابن‌الحسین زین‌العابدین حضرت امام سجاد علیه‌السلام را تسلیت می‌گوییم

تئترهای امروز

استاندار سابق تهران در مراسم تودیع و معارفه افشا کرد

مخالفت روحانی با تعطیلی به‌خاطر آلودگی هوا!

■ هاشمی: هیچ‌گاه تحت فشار تصمیم‌نگرفتم و به کسی هم باج ندادم، البته خیلی هزینه دادم

صفحه ۴

مرحله اصلی رزمایش «حیدر کرار» در نقطه صفر مرزی با اقلیم کردستان عراق آغاز شد

مانور ارتش در مرز غرب

صفحه ۲

عضو مجمع تشخیص مصلحت خبر داد

شکایت از بانک مرکزی برای تخلف در ساماندهی!

صفحه ۳

واکنش‌ها به سرکوب همه‌پرسی کاتالونیا توسط دولت اسپانیا در میان سکوت اتحادیه اروپایی

شکست دموکراسی در ال‌کلاسیکوی سیاست اروپا

صفحه ۱۵

خبر

پاکپور در حاشیه رزمایش مشترک ایران و عراق:

امنیت مرزها نیاز مشترک ایران و عراق است

فرمانده نیروی زمینی سپاه امنیت مرزها را خواست و نیاز مشترک ایران و عراق دانست و گفت: استمرار اشراق و تسلط اطلاعاتی بر تحولات مناطق مرزی و پیرامونی از برنامه‌های عملیاتی پیوسته نیروی زمینی سپاه است.

به گزارش سپاه‌نیوز، سردار محمد پاکپور در حاشیه برگزاری رزمایش مشترک نیروهای مسلح ایران و عراق که با نام «قندار» در مناطق مرزی غرب و شمال غرب کشور آغاز شده است، اظهار داشت: برقراری امنیت پایدار و مطمئن در شرایط کنونی که نظام سلطه و صهیونیسم در پی ناامن‌سازی منطقه برای پیشبرد اهداف شوم خود هستند، از اهمیت بالایی برخوردار است.

وی افزود: ۲ کشور ایران و عراق با داشتن دشمنان مشترک، تضمین امنیت مرزهای طولانی خود برابر تهدیدات را نیازی دائمی و مشترک دانسته و در این راستا برگزاری رزمایش اقتدار در دستور کار نیروهای مسلح ۲ کشور قرار گرفت.

سردار پاکپور با اشاره به حضور یگان‌های زرهی، توپخانه، پیاده و نیز پهپادها و بالگردهای نیروی زمینی سپاه در این رزمایش مشترک که با شرکت یگان‌هایی از ارتش عراق در شمال غرب کشور و مناطق مرزی استان‌های کردستان و آذربایجان غربی آغاز شده است، تصریح کرد: امنیت مرزها همواره مورد تاکید جدی نیروهای مسلح کشور بوده و در حین برگزاری این رزمایش تمرینات مشترکی برای اطمینان از امنیت مرزها طراحی شده است که به اجرا درخواهد آمد. فرمانده نیروی زمینی سپاه در پایان، امنیت مرزها را خواست و نیاز مشترک ایران و همسایگان از جمله عراق دانست و تاکید کرد: استمرار اشراق و تسلط اطلاعاتی بر تحولات مناطق مرزی و پیرامونی از برنامه‌های عملیاتی پیوسته نیروی زمینی سپاه بوده و تمرین اتصال شبکه اطلاعاتی مردمی، نظامی و امنیتی به یکدیگر در رزمایش‌ها و از جمله در این رزمایش مشترک مورد نظر قرار دارد.

@vatanemrooz

در شبکه‌های اجتماعی

مثلث نگران‌کننده!

■ میثم مهرپور *

نگاه‌امروز

روز گذشته حسن روحانی در حکمی به پیشنهاد رئیس‌کل بانک مرکزی، مسعود نیلی و محمد نهاوندیان را به عنوان ۲ عضو جدید- احتمالا کارشناس متخصص در حوزه پولی و بانکی- در شورای پول و اعتبار منصوب کرد. در متن این احکام آمده است: «به استناد ماده ۱۵ قانون برنامه ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران و پیشنهاد رئیس‌کل محترم بانک مرکزی، نظر به تخصص و تجربیات جناب عالی به موجب این حکم به عنوان «عضو شورای پول و اعتبار» منصوب می‌شود».

انتصابی که با بررسی شرایط تخصصی افراد منصوب شده، جایگاه و وظایف شورای پول و اعتبار، ترکیب اعضای این شورا و... نشان از اتفاقات ناخوشایند در سیاست‌های پولی- مالی کشور و آغاز اخذ تصمیمات جدیدی از سوی دولت در این حوزه دارد. به نحوی که در ماه‌های اخیر، موضوع بانک‌ها، موسسات مالی و اعتباری و اصلاح نظام بانکی در مجلس و دولت از اولویت‌ها و مسائل مهم اقتصادی کشور به شما می‌رود. انتصابات اخیر نشان‌دهنده تصمیم دولت در افزایش نقش و نفوذ خود در شورای پول و اعتبار به عنوان نهادی که مسؤولیت نظارت بر امور پولی و بانکی کشور، اتخاذ تصمیم درباره سیاست کلی بانک مرکزی، اظهارنظر نسبت به ترازنامه بانک مرکزی و... را بر عهده دارد، است. با نگاهی به اعضای شورای پول و اعتبار متوجه می‌شویم عمده اعضای این شورا یا به صورت مستقیم از سوی دولت انتخاب شده‌اند یا دولت در انتخاب آنها نقش دارد. ضمن اینکه افراد غیردولتی حاضر در این شورا مانند رئیس اتاق بازرگانی، رئیس اتاق تعاون و... طی سال‌های اخیر بیشترین قرابت فکری و عملکردی را با دولت داشته‌اند به طوری که ماهیت این شورا در دولت‌های یازدهم و دوازدهم از یک شورایی علمی- تخصصی با ماموریت نظارتی- مشورتی و به یک شورای دولتی با ماموریت فرمان‌پذیری و تبعیت، تغییر شکل داده است. به نحوی که به جرات می‌توان گفت ترکیب شورای پول و اعتبار در حال حاضر و حالا با این حکم جدید در نازل‌ترین، دولتی‌ترین و غیرکارشناسی‌ترین سطح خود در سال‌های اخیر قرار دارد. موضوعی که ذکر نکاتی در این زمینه و حکم روز گذشته رئیس‌جمهور برای ۲ تن از افراد دولتی به عنوان کارشناسان پولی و بانکی عضو در شورای پول و اعتبار را ضروری می‌کند.

۱- اگر چه بخش عمده‌ای از اعضای این شورا به صورت مستقیم و با واسطه از سوی دولت و شخص رئیس‌جمهور منصوب می‌شوند اما به واسطه شرایط تخصصی و علمی‌ای که قانون برای انتصاب این افراد قید کرده است می‌بینیم این افراد گاه با تصمیمات و منویات مقطعی و غیرعلمی دولت به مخالفت پرداخته و به واسطه تخصص در حوزه‌های پولی و بانکی تا حدودی مانع اقدامات و خواسته‌های غیرکارشناسی دولت‌های مختلف شده‌اند. در این بین حضور ۲ کارشناس خبره و متخصص در حوزه‌های پولی و بانکی که به پیشنهاد رئیس‌کل بانک مرکزی و با حکم رئیس‌جمهور به عضویت این شورا منصوب می‌شوند از اهمیت بالایی برخوردار است. به نحوی که در بند «ح» این قانون درباره شرایط تخصصی این دو فرد آمده است: «این افراد باید ۱۵ سال سابقه فعالیت علمی و اجرایی در زمینه پولی و بانکی داشته باشند». موضوعی که با نگاهی به سوابق افرادی چون مسعود نیلی و محمد نهاوندیان متوجه می‌شویم هیچ‌کدام از این ۲ نفر حتی یک روز هم سابقه فعالیت پولی و بانکی نداشته‌اند، به نحوی که بر اساس شرایط تخصصی و قانونی این افراد حتی صلاحیت عضویت در هیات‌مدیره بانک‌ها را نیز ندارند چه رسد به عضویت در شورای پول و اعتبار آن هم به عنوان متخصص پولی و بانکی!

۲- سال ۹۲ پس از انتصاب ولی‌الله سیف به ریاست بانک مرکزی، از وی به عنوان مهره مورد تایید محمد نهاوندیان به عنوان رئیس دفتر رئیس‌جمهور نام برده می‌شد. انتصابی که خیلی زود نقش پشت‌پرده محمد نهاوندیان در آن و رفاقت دیرینه‌اش با سیف آشکار شد. نهاوندیان

چندی بعد مسعود نیلی را نیز به ریاست موسسه نیاوران، مهم‌ترین موسسه فکری و تصمیم‌سازی لیبرال‌ها گمارد تا با این کار بهتر و راحت‌تر بتواند منویات خود برای اقتصاد ایران را به مرحله اجرا نزدیک کند. حالا در آغازین ماه‌های دولت دوازدهم با انتصاب اخیر رئیس‌جمهور با پیشنهاد ولی‌الله سیف به عنوان یکی از اضعال این مثلث،

پازل نفوذ لیبرال‌ها در دولت وارد مرحله جدیدی شده و بدنه بستان آنها رنگ و بوی علنی‌تر به خود گرفته است. به نحوی که مثلث نیلی، نهاوندیان و سیف این‌بار به پیشنهاد سیف وارد فاز و مسؤولیت جدیدی شده که معنایی جز افزایش نفوذ این حلقه در مراکز تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری دولت دوازدهم بویژه حوزه پولی و بانکی ندارد.

ادامه در صفحه ۵

یادداشت‌امروز

یک مقام انگلیسی که نامش فاش نشده است، به جناب روحانی قول داده از بازگشایی مجدد برجام توسط ترامپ جلوگیری کند. این‌را جناب واعظی در جمع اعضای فراکسیون مستقلین ولایی مجلس گفته است و آقای ایمن‌آبادی، نماینده مردم شهر رشت که اخیرا جشن تولد ۲ سالگی صفحه اینستاگرامش را گرفته است(! هم آن را برای رسانه‌ها نقل کرده است. جناب ایمن‌آبادی قطعا ناشی‌گری کرده‌اند. اینکه حرف‌های اینچنینی که از ۱۰۰ کیلومتری هم معلوم است برای چه منظوری گفته شده‌اند را به رسانه‌ها بکشند، یعنی تش تسوایی دولت تدبیر و امید را با نام بر زمین انداختن!

به نظر می‌رسد «قول» در سیاست خارجی کشور ما و خاصه در داستان درازدامن هسته‌ای، کم‌کم نقشی محوری پیدا کند. نقش محوری البته نه برای پیشبرد امور بلکه برای تخذیر عقول! این دست قول و قرارها و اطمینان دادن‌ها و «این‌تن بمیره» گفتن‌ها را از ابتدای چالش هسته‌ای کشور بسیار مشاهده کرده‌ایم. شاید به خاطر داشته باشید که البرادعی اطمینان داده بود تعلیق مد نظر ژانسن صرفا قطع گازدهی به ساترفیوژهاست و بر همین اساس مذاکره‌کنندگان آن موقع و شخص رئیس‌جمهور وقت هم تعلیق غنی‌سازی را براساس چارچوبی که ژانسن تعریف کرده بود می‌پذیرند و وقتی سر حساب می‌شود، می‌بینند خبری از صرف قطع گازدهی نیست و باید ساخت و مونتاژ و تحقیق و توسعه ساترفیوژها را هم متوقف کنند تا مراد اروپاییان و آمریکا از تعلیق غنی‌سازی برآورده شود.

من قول می‌دهم اول من دندان عقلت را بدون بی‌حسی بکشم و تو هم قول بده که بعد از آن برایم بستنی بخری که درد دندانم را کمتر احساس کنم. این‌به نظر نگارنده خلاصه‌ای از طنزآمیز از کل ماجرای برجام است. در این طیف‌های که تعریف کردیم هم، یک طرف قول و قرار مذکور باید ابتدا یک کنش برگشت‌ناپذیر کاملا مشخص را انجام دهد و پس از آن طرف دوم باید یک کنش قابل تفسیر و بدون حدود مشخص را انجام دهد. در زندگی روزمره ما همواره هنگام معاملات به دنبال سازوکارهایی هستیم که تعهدات متقابل به شکل هم‌زمان و با تضمین‌های عینی و قابل احصا انجام شود. اگر معاملات مدت‌دار انجام می‌دهیم ریسک ناشی از زانبندی تعهدات طرف مقابل را در معامله لحاظ

درباره «قول»

■ امیر استکی

همه متوجه شده‌اند که سوغات برجام، آنچنان هم که ادعا می‌شده، چشمگیر و به‌دردبخور نیست و ماحصل آن با عدم قطعیت‌های زیاد و الا و لابدهای بی‌شمار همراه است. در جریان مذاکرات هسته‌ای ایران و ۵+۱، تیم ایرانی خواستار آن شده بود که قانون تحریم‌ها موسوم به ISA (داماتوی سابق) در دوره اجرای برجام تمدید نشده یا دست‌کم مفادی از این قانون که مغایر تعهدات آمریکا در برجام است، لغو شود. آمریکایی‌ها به لطایف‌الحیلی مانع آن شدند که این موضوع در متن برجام قید شود. طرف ایرانی هم تنها به قول شفاهی جان‌کری برای رعایت این ملاحظه اکتفا کرد. با این حال اما آبان ۹۵ تحریم‌های ISA برای یک دوره ۱۰ ساله تمدید شد! تحریمی که نقض صریح برجام بود و البته با اعتراف تلخ محمدجواد ظریف در کمیسیون امنیت ملی همراه شد. پس از تصویب این قانون، ظریف در جلسه‌ای در کمیسیون امنیت ملی اعتراف کرد در جریان مذاکرات موضوع تمدید تحریم‌های ISA مطرح شد اما او اشتباه کرد که عدم تصویب این قانون را در متن توافق نگنجانده است و صرفا به قول جان‌کری اکتفا کرد. (وطن امروز/ ۳مهر۹۶)

جناب رئیس‌جمهور اخیرا اعلام کرده‌اند مذاکره با آمریکا اتلاف وقت است، اگرچه چند سال مذاکره و آوردن این دستاورد هیچ، خسارت بزرگی است و این فهم جناب روحانی نیز حکم نوشداروی بعد از مرگ سهراب است اما باز جای امیدواری بود این درسی شود که به قول و قرار مکتوب‌ب طرف مقابل اعتماد نکنند چه رسد به شفافیهاتی که در ادبیات عامیانه اینگونه تعریف شده است که «حرف باد هواست». اما حالا سخن گفتن از قول و قرارهای جدید که یک مقام مجهول الاسم انگلیسی به رئیس‌جمهور داده است، آن هم توسط یکی از نزدیکان مسوول در دفتر رئیس محترم‌جمهور و در جمع نمایندگان فراکسیونی همسو با دولت، بیش از آنکه یک خبر واقعی و انضمامی از پیشرفت کار ملت در این زمینه باشد، دل‌خوش‌کنکی است برای سرگرم کردن مستقلین ولایی. کسانی که برجام را ۲۰ دقیقه‌ای تصویب کردند و برای صفحه اینستاگرام‌شان جشن تولد می‌گیرند، با کمتر از این هم راضی خواهند شد. اگر نه برای آنانی که با حدود کمی هم در باغ واقعیات غیرقابل انکار باشند، قول یک مقام انگلیسی به رئیس‌جمهور از بی‌ارزش‌ترین آن چه که تصورش را بتوان داشت، بی‌ارزش‌تر خواهد بود.

می‌کنیم و اگر جز این کنیم، انتظار پایبندی به اصول اخلاقی از جانب طرف مقابل‌مان به یک نقطه ضعف و یک ضمانت غیرقابل احصا فروکاسته می‌شود. در عرصه جهانی و در جایی که همه بازیگران آن به بی‌اهمیت بودن اصول اخلاقی در آن اذعان دارند، موکول کردن تعهدات در روابط بین‌الملل به قول و قرار و امید به رفتار اخلاقی، نه‌تنها فضیلت نیست بلکه عین خریثت خواهد بود. در معاملات و قراردادهای بین کشورها همه چیز را مکتوب و غیرقابل تفسیر می‌کنند تا راه را بر بدعهدی ببینند. اما وقتی در یک معاهده چندجانبه و بسیار پیچیده، راه برای تفسیر تعهدات طرف‌های مقابل ما باز باشد و تعداد قابل‌توجهی از مسائل حساس بدون تعیین تکلیف و صرفا بر مبنای تضمین شفاهی و «قول» طرف اصلی مذاکره‌کننده رها شود، آنگاه سخن گفتن از بدعهدی طرف مقابل در فردای عملی شدن تعهدات ما، بیشتر به ناله و استغاثه ملت‌مسانه شبیه خواهد بود تا فعالیت دیپلماتیک. اینکه ما به هر قیمتی به دنبال منعقد شدن سریع‌السير یک معاهده باشیم، باعث می‌شود از نقاط حساسیت‌برانگیز به راحتی گذر کنیم و در جایی که سرعت برای ما معتبرتر از دقت و ماحصل نهایی باشد، آنگاه به ورطه خوشبینی اخلاقی آن هم در صحرای برهوتی که اخلاق در آن راهی ندارد، خواهیم افتاد. این درست اتفاقی است که در جریان برجام برای کشور ما افتاده است. دولت روحانی و تیم مذاکره‌کننده‌اش به دنبال حصول سریع به توافق هسته‌ای با کشورهای ۵+۱ بودند؛ سرعتی که برای بازی کردن نقش منجیان ایران‌زمین و فروختن فخر اروپاییان و آمریکا از تعلیق غنی‌سازی برآورده شد.

امیدورزان و معتدلان بسیار حیاتی بود. در اصل برای جناب روحانی و نخبگان همراهش آنچه بیش از هر چیز دیگر موضوعیت داشت، مسارف داخلی برجام بود. واقعیت برجام و دستاوردهای انضمامی آن و تعهداتی که به کشور به واسطه آن تحمیل می‌شد برای آنان در درجه دوم اهمیت قرار داشت. خاصه اینکه به مدد محرم‌انگی پاره‌ای از تعهدات و با تکیه بر جریان رسانه‌ای زنجیرهای حامی و نان‌خور خود به‌راحتی می‌توانستند تا مدت‌های مدید، کلاغی که از شکارگاه برجام صید کرده بودند را به عنوان ققنوس تازه متولد شده فصلی نو برای ملک و ملت، رنگ کنند و به خورد ذلت بدهند. اما این روزها روزهایی نیست که دیگر بشود حقایق را از ملت کتمان کرد و حالا تقریبا